

**கடைசியாக, சகோதரரே,
சிந்தியுங்கள்**
FINALLY, BRETHERN, THINK

“கடைசியாக சகோதரரே,
உண்மையுள்ளவைகளெவைகளே,
ஒழுக்கமுள்ளவைகளெவைகளே,
நீதியுள்ளவைகளெவைகளே,
கற்புள்ளவைகளெவைகளே,
அன்புள்ளவைகளெவைகளே,
நற்கீர்த்தியுள்ளவைகளெவைகளே, புண்ணியம் எதுவோ,
புகழ்எதுவோ, அவைகளையே
சிந்தித்துக்கொண்டிருங்கள்” – பிலிப்பியர் 4:8

நம் ஜீவியத்தின் எல்லா நிகழ்வுகளிலும் மனதின் மாபெரும் செல்வாக்கை சரியாக உணர்ந்தவர்கள்—அது கற்றறிந்தவர்களாக இருந்தாலும், விஞ்ஞானிகளாக இருந்தாலும் ஒப்பிட்டுப்பார்க்கையில் ஒருசிலரே காணப்படுகிறார்கள். தாய்மார்களுள் சிலரே கருவில் வளர்கின்ற பிறப்படையாத குழந்தைகள் உருவாவதில் தங்களுடைய சிந்தனைகள் பெரும்பங்கு வகிப்பதை உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அந்த சிந்தனைகள் குழந்தைகளுக்கு உதவிகரமாகவோ அல்லது காயமேற்படுத்தும் பண்புகளையோ கொடுக்கிறது. இதை தகப்பன்மார்களில் சிலரே உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அல்லது அவர்களுடைய மனைவிமார்களோடு இசைவாக இணைந்து, நேரிய குழந்தைகளை பெற்றெடுக்க தேடுகிறார்கள். அவர்களது மனைவியர் கர்ப்பந்தரிக்கும்போது, நேரிய சிந்தனைகள் மற்றும் குறிக்கோள்களை வளர்க்கவும், அழகு, இரக்கம், கலை, தூய்மை, தெய்வபக்தி மற்றும் ஆவிக்குரிய ஜீவியம் ஆகியவற்றில் உயரிய கருத்துக்களால் அவர்களின் மனஉணர்வுகளை கிளர்ச்சியுறச் செய்கின்றனர். ஒரு தாயினுடைய எண்ணங்களின் வல்லமை தன் குழந்தையிடத்தில் நன்மைக்காகவோ அல்லது தீமைக்காகவோ இருக்கிறது என்பதை ஜனங்கள் அறிந்துகொள்ளும்பொழுது அது சந்தேகத்திற்கிடமின்றி பலவீடுகளில் அடிப்படைக்கூறுகளில் பெரும் மாற்றத்தை விளைவிக்கும். நம்முடைய திடநம்பிக்கை என்னவெனில், பெரும்பாலான ஜனங்கள் தவறைக்காட்டிலும் சரியானதையே பெரிதளவில் செய்கிறார்கள். அவர்களது அறியாமையே அவர்களின் இடறுதலின் கற்களாகவும், பிரதான பிரச்சனையாயும் உள்ளது.

வேதாகமம் பொதுவாகவே மனுக்குலத்தின்பேரில் அதிக ஆர்வம் காண்பித்தபோதிலும், தேவபிள்ளைகளுக்கென்றே முகவரியிட்டிருப்பதை நாம் ஒருபோதும் மறந்துவிடக்கூடாது. இவர்களே கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து மூலமாக அவரோடுகூட ஒரு விசேஷித்த உடன்படிக்கைக்குள் நுழைந்திருக்கின்றனர்.

பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமையால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டதன்மூலம் புதியசிருஷ்டியாக மாறியிருக்கின்றனர். ஆயிரமாண்டு அரசாட்சியின்போது உலகின் ஜனங்கள் கற்பிக்கப்பட்டு வளர்ச்சியடைந்திருக்கும். ஆனால் தற்போது, தற்கால ஜீவியத்தில், பரிசுத்தாவியின் ஜெனிப்பிக்கப்படுதலை அடைந்தவர்கள், வளர்ச்சியடைவதற்கான ஒரேவாய்ப்பு அவர்கள் முன்பாக உள்ளது. மேலும் இவர்களுக்கான ஒரே மாபெரும் நம்பிக்கை, நீதிமான்களுக்கான உயிர்த்தெழுதலாகிய ஆவிக்குரிய நிலைமையில் பூரணப்படுதலே ஆகும். ஆகவே அதிகதிகமாக கர்த்தரின் முன்மாதிரியை பின்பற்றுவது கிறிஸ்தவனது கடமையாய்ள்ளது. விசேஷமாக, கிறிஸ்துவுக்குள்ளான தன் உடன்சகோதரரின் நலனுக்காக அர்ப்பணிப்பது அவசியமாய்ள்ளது.

சிந்தனையின் வலிமை :-

அப்போஸ்தலரின் புத்திமதியை ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் தனிப்பட்ட முறையில் தனக்கே உரியதாகவும், அதோடுகூட, திருச்சபைக்குமான பொதுவான புத்திமதியாகவும் எடுத்துக்கொள்ளலாம். இதனால் நம் திறவுவசனத்தில் சுட்டிக்காட்டின நெறிப்படி, மகா பரிசுத்தமான விசுவாசத்தில் ஒருவரையொருவர் கட்டிஎழுப்ப ஆர்வங்காட்டுவர்.

ஒவ்வொரு நபர்க்கும் தன் சொந்த சிந்தனையை அக்கறையோடு கவனித்துக்கொள்ளும் பொறுப்பு உண்டு. நாம் கிறிஸ்தவர்களானபிறகு நம் சித்தத்தை கர்த்தருக்கு கொடுத்துவிட்டோம். அந்த ஒப்பந்தத்தின்படி, உடன்படிக்கைசெய்தது முதற்கொண்டு இனி நாம் நமது சித்தம் கட்டளையிடுகிறவற்றை பின்பற்றக்கூடாது. அதற்கு மாறாக, இவற்றை புறக்கணித்துவிட்டு, கர்த்தரது சித்தத்தின் வழிகாட்டுதலை பின்பற்றவேண்டும். இந்த நிபந்தனையின் அடிப்படையிலேயே கர்த்தர் நம்மை அவரது குடும்பத்திற்குள் ஏற்றுக்கொண்டார். இந்த நிபந்தனைகளை பின்பற்றும்போது தோல்வியைத் தழுவினால், அது நாம் செய்த நம் உடன்படிக்கைக்கு முரண்பாட்டை ஏற்படுத்தும். நம் கர்த்தர் தம் வசனத்தின்மூலமாக, தமது சித்தம் இன்னதென்று அவசியமான அறிவுரைகளை தந்திருக்கிறார். இந்த செய்திகளை நம் நன்மையும் நேர்மையுமான இருதயத்தில் பெற்றுக்கொள்ளும்போது, கீழ்ப்படிதலின் கனிகளை விளையச்செய்வதோடு, இது ஆவிக்குரிய கனிகளில் வளர்வதற்கு வழிநடத்துகிறது.

ஒரு மனிதனது இருதயத்தின் சிந்தனை எப்படியுள்ளதோ, அப்படியே அவன் இருக்கிறான். பெரும்பாலான கிறிஸ்தவர்கள் மாம்ச இச்சைகளுக்கு விலகி, தங்களது செயல்பாடுகளை ஆளுவதற்கு கற்றிருக்கிறார்கள். நாவினால் நாம் தேவனை துதிக்கிறோம், அதே நாவு, உடன்சிருஷ்டிகளை காயப்படுத்தவும் உபயோகிக்கக்கூடாது என்று அறிந்து, அநேகர் தங்கள்

அப்போஸ்தலர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்(யாக் 3:1-10). நம் சிந்தையை, சித்தத்தை கட்டுப்படுத்தாமல், தேவசித்தத்தின் கீழாக கொண்டுவராமல், நம் நடக்கை மற்றும் வார்த்தைகளை கட்டுப்படுத்துவது கடினம். ஆகவேதான் தேவன் தாம் என்ன எதிர்பார்க்கிறார் என்பதற்கான காரணத்தை காண்பித்து, நமக்குமுன்பாக மகாமேன்மையும் அருமையுமான விலையேற்பெற்ற வாக்குத்தத்தங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். இவைகள் நம் சிந்தையிலும், வார்த்தையிலும் செயல்பாடுகளிலும் நம்முள்ளிருந்து கர்த்தருக்கு பிரியமானதை மற்றும் கர்த்தருடைய சித்தத்துக்கேற்ப கிரியையெய்யும் நோக்கத்தோடு அருளப்பட்டிருக்கிறது.

சுய பரிசோதனைக்கான கேள்விகள் :-

அப்போஸ்தலர் தம்முடைய ஆதாரவசனத்தில் நம்மை நம்முடைய எண்ணங்களை, நம்முடைய வார்த்தைகளை மற்றும் நடத்தையை கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவருவதற்கான முறையான பயிற்சியை மேற்கொள்ளும்படி சுட்டிக்காட்டுகிறார். ஒவ்வொரு சிந்தனையும் சவாலாக இருக்கவேண்டும். அது தீய சிந்தனையாக அல்லது சீர்கேடான சிந்தனையாக இருக்கும்பட்சத்தில் அதை அனுமதித்தால் அது துளிர்விட்டு வளர்ந்து, நம்முடைய வார்த்தைகளை மற்றும் நடத்தைகளை பெரிய அளவில் கறைப்படுத்துவதோடு, அது மற்றவர்களையும் அசுத்தப்படுத்தும். இந்த பாடத்தின் அடிப்படையில் அப்போஸ்தலன் வெளிப்படுத்துகிற விசாலமான நேர்கோட்டில் தொடர்ந்துசெல்வதன்மூலம் நாம் அந்த சவாலை நிறைவேற்ற கற்கமுடியும். முதலாவதாக, தீர்மானம் எடுக்க கணிசமான நேரம் தேவைப்படலாம், அதன்பின்பு உடனுக்குடன் தீர்மானிக்குமளவு படிப்படியாக வளர்ச்சிபெறுவோம்.

1. நம்முடைய சிந்தையில் ஆலோசித்துவருகிற கருத்து கனத்திற்குரியதா ?

1. அப்படி இருக்குமானால், அது ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியது, மற்றும் ஊக்குவிக்கக்கூடியது. அவ்வாறில்லாவிடில் அது உடனடியாக வெறுத்து ஒதுக்கப்பட்டு, ஒரு தீமையின் ஆதிக்கமாக சிந்தையிலிருந்து உடனடியாக அகற்றிவிடவேண்டும்.

2. இந்த சிந்தை, தூய்மையானவற்றை பரிந்துரைக்கிறதா ? - உணர்ச்சி மற்றும் சுயநலம் சம்பந்தப்பட்டதல்ல ?

ஆம், தூய்மையானவற்றை பரிந்துரைக்கிறது என்றால், இது இந்த பரிட்சைகளில் வெற்றிபெற்று, முன்னேறி, அது மேலும் கூடுதலான ஆலோசனைக்கு நடத்தப்படலாம். அவைகளில் அதன் தூய்மை நிரூபிக்கப்பட தவறும் பட்சத்தில், மிகப்பெரிய விளைவை ஏற்படுத்தும் சிந்தனையாக கருதி, கொடிய தொற்றுநோயால் பாதிக்கப்பட்ட ஒன்று நம் வீட்டிற்குள் நுழைந்தால் எப்படி விரட்டியடிப்போமோ அதுபோல உடனடியாக வெளியேற்றப்படவேண்டும்.

3. அது அன்புடைய சிந்தனையா ? அது அன்பு செய்பவற்றோடு சம்பந்தப்பட்டதா ? அது அன்பின்

ஆதிக்கங்களை ஊக்கப்படுத்துகிறதா அல்லது அது வெறுப்பு ஆத்திரம் கோபம் பொறாமை ஆகியவற்றை அடையாளங் காண்பிக்கிறதா ?

அது அன்புடையதாக இருக்குமாயின் தொடர்ந்து முன்னேற்றமடையவேண்டும். இல்லையென்றால் அது உடனடியாக அகற்றப்படவேண்டும். அது நமக்கும் மற்றவர்களுக்கும் தீங்கு விளைவிக்கும்படி, அதை மேலும் தொடர்ந்துசெல்ல அனுமதிக்கக்கூடாது.

4. அது புகழ்ச்சிக்குரியதாக உள்ளதா ? அதாவது இது உலகத்தால் புகழ்ந்து பேசக்கூடிய விஷயமா ? என்ற அர்த்தத்தில் அல்ல.

அப்போஸ்தலனும், ஏன் நம் ஆண்டவராகிய இயேசுவும் இந்த உலகத்தால் தூஷிக்கப்பட்டனர். அவர்களுக்கு எதிராக எல்லா விதத்திலும் தீயனவற்றை தவறுதலாகப் பேசினர். இங்கு “புகழ்த்தக்க” என்ற வார்த்தைக்கு, உயர்ந்த மதிப்புடைய ஜனங்களால் அறிந்து புரிந்துகொள்ளப்பட்ட சிந்தையின் பொருளையே நாம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

5. சிந்தையில் ஏதேனும் புண்ணியம் உண்டா அல்லது புகழ்ச்சிக்குரிய என்ற வார்த்தையின் உணர்வுகள் ஏதேனும் இதில் உள்ளதா ?

அப்படியிருக்குமாயின் அக்கருத்து அனுமதிக்கப்படலாம். அப்படியில்லையென்றால் அது விரட்டியடிக்கப்படவேண்டும். ஒருவேளை அது குற்றமற்றதாக இருந்தபோதிலும், எந்த மதிப்பும் இல்லாததே உண்மை நிலையாய் இருக்கும்போது, அதை தள்ளிவிடலாம். தீமையற்ற காரியங்களை மாத்திரம் நாம் எண்ணுவதற்கு நமக்கு நேரமுமில்லை, இடமுமில்லை. ஏதாவதொருவழியில் ஆதாயம் அளிப்பதும், நேர்மறையாக நன்மை தருவதும், உதவிகரமானவைகளை நம் இருதயத்திலும் சிந்தையிலும் விருப்பங்கொள்ள அனுமதிக்கவேண்டும். அவ்வாறு இல்லாவிடில், அந்த சிந்தை நம் இருதயத்துக்கும் சிந்தைக்கும் தடங்கலை உண்டாக்குமாதலால், அதை எதிர்த்து வெளியேற்றவேண்டும். இந்த குணத்தைப்பற்றி ஆராய்தல் தீமையானதல்ல, அதேசமயம் அனுகூலமானதுமல்ல, மேல்நோக்கி கட்டப்படக்கூடியதும் அல்ல.

நாம் இயல்பாக எப்படியிருந்தபோதிலும், தேவனுடைய பிள்ளைகளாக, தெய்வீக வார்த்தை கூறும் அறிவுரைப்படி பின்பற்றுகிறவர்கள் நிச்சயமாக உதாரகுணமுள்ள ஜனங்களாக, உதவுகிற ஜனங்களாக, தெளிந்தபுத்தியும் பலமுள்ள ஆவியை பெற்றவர்களாக மாறுவர்; மேலும் இவைகள் இராஜ்யத்துக்கும் அதன் மாபெரும் வேலைக்கும் தங்களை தயார்ப்படுத்துவதின் ஒருபகுதியாக மட்டும் இருந்து, பிறகு தங்கள் தலையும் மீட்பருமானவரின் கீழ் ஒப்படைக்கப்படும் மாபெரும் ஊழியத்தை செய்யும் தேவனுடைய ஊழியக்காரர்களாவர்.